

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาพฤติกรรมการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 3 วัตถุประสงค์ คือ วัตถุประสงค์แรก เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์ที่สองเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และวัตถุประสงค์ที่สามเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยแสดงผลการศึกษาก่อนออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. พฤติกรรมในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
3. ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
4. ปัจจัยทางด้านส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
5. ความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือน ที่อยู่อาศัย จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน และสุขภาพสามารถแจกแจงข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

1) เพศของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 259 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.7 และเพศชาย จำนวน 141 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.3 ดังตารางที่ 4.1

2) อายุของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปีขึ้นไป จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.8 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 11 ตามลำดับ และอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.8 ดังตารางที่ 4.1

3) สถานภาพสมรสของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสมากที่สุด จำนวน 271 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 109 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.3 สถานภาพหย่า/แยกกันอยู่ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3 และสถานภาพหม้าย จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2 ดังตารางที่ 4.1

4) ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาคือ อนุปริญญา/ปวส./หรือเทียบเท่า จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.8 ระดับการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./หรือเทียบเท่า จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.5 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 ดังตารางที่ 4.1

5) อาชีพของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการมากที่สุด จำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.5 รองลงมา คือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.5 พนักงานเอกชน จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.8 แพทย์/พยาบาล/บุคลากรทางการแพทย์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 5 อาชีพอื่น ๆ (แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ และเกษตรกร) จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.8 รับจ้าง จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 4 ตามลำดับ และกำลังศึกษาอยู่ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 คิดเป็นร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

6) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 206 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ 10,001 – 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.5 รายได้มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 รายได้ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5 ตามลำดับ และมีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2 ดังตารางที่ 4.1

7) สถานที่พักอาศัยของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีสถานที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเองมากที่สุด จำนวน 270 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมา คือ หอพัก/บ้านเช่า จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.8 และบ้านของบิดามารดา/ญาติ จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.8 ดังตารางที่ 4.1

8) จำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 คน จำนวน 130 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา คือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวน 2 คน จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.8 ดังตารางที่ 4.1

9) รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน มากกว่า 3,000 บาท จำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา คือ 1,001 – 2,000 บาทต่อเดือน จำนวน 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.5 มีรายจ่าย 2,001 – 3,000 บาทต่อเดือน จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.3 มีรายจ่าย 501 – 1,000 บาทต่อเดือน จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 7 ตามลำดับ และมีรายจ่ายน้อยกว่า 500 บาทต่อเดือน จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1 ดังตารางที่ 4.1

10) สุขภาพในช่วง 2 - 3 ปี ที่ผ่านมาถึงปัจจุบันของผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 400 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีสุขภาพในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน คือ แข็งแรงพอใช้เคยไปหาหมอบ้างบางครั้ง จำนวน 329 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.3 รองลงมา คือ แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 8 ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.8 และเจ็บป่วยเป็นประจำ จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	141	35.3
หญิง	259	64.7
รวม	400	100.00
อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	11	2.8
21 - 30 ปี	44	11.0
31 - 40 ปี	78	19.5
41 - 50 ปี	95	23.8
51 - 60 ปีขึ้นไป	172	43.0
รวม	400	100.00
สถานภาพ		
โสด	109	27.3
สมรส	271	67.8
หย่า/แยกกันอยู่	12	3.0
หม้าย	8	2.0
รวม	400	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. หรือ เทียบเท่า	74	18.5
อนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่า	75	18.8
ปริญญาตรี	211	52.8
สูงกว่าปริญญาตรี	40	10.0
รวม	400	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ	210	52.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	54	13.5
พนักงานเอกชน	43	10.8
ธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย	20	5.0
รับจ้าง	16	4.0
กำลังศึกษาอยู่	7	1.8
แพทย์/พยาบาล/บุคลากรทาง การแพทย์	31	7.8
อื่น ๆ	19	4.8
รวม	400	100.0
รายได้ต่อเดือน		
น้อยกว่า 5,000 บาท	8	2.0
5,001 – 10,000 บาท	38	9.5
10,001 – 20,000 บาท	82	20.5
20,001 – 30,000 บาท	206	51.5
มากกว่า 30,000 บาท	66	16.5
รวม	400	100.0
ที่อยู่อาศัย		
บ้านของบิดา มารดา ญาติ	55	13.8
หอพัก บ้านเช่า	75	18.8
บ้านของตนเอง	270	67.5
รวม	400	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
2 คน	47	11.8
3 คน	130	32.5
4 คน	122	30.5
4 คนขึ้นไป	101	25.3
รวม	400	100.0
รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน		
น้อยกว่า 500 บาท	4	1.0
501 – 1,000 บาท	28	7.0
1,001 – 2,000 บาท	110	27.5
2,001 – 3,000 บาท	101	25.3
มากกว่า 3,000 บาท	157	39.3
รวม	400	100.0
สุขภาพของผู้บริโภคในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน		
แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย	32	8.0
แข็งแรงพอใช้ เคยไปหาหมอบางครั้ง	329	82.3
ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร	27	6.8
เจ็บป่วยเป็นประจำ	12	3.0
รวม	400	100.0

ที่มา : จากการสำรวจ

4.2 พฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย

พฤติกรรมการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จากข้อมูลการตอบแบบสอบถาม 400 ตัวอย่าง สามารถจำแนกได้เป็น การทราบถึงนโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย ประเภทพืชอาหารปลอดภัยที่เลือกซื้อเป็นประจำ ความถี่ในการใช้พืชอาหาร

ปลอดภัยในการประกอบอาหาร จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน แหล่งที่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยเป็นประจำ การรู้จักแหล่งจำหน่ายอื่น ๆ เหตุผลในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย ปัจจัยที่ทำให้เกิดความมั่นใจในพืชอาหารปลอดภัย การปลูกพืชอาหาร ไร่รับประทาน และประเภทของพืชอาหารที่ปลูกไว้รับประทาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย”

การทราบถึง"นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย"	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ทราบดี	90	22.5
พอทราบบ้าง	204	51.0
ไม่เคยทราบเลย	106	26.5
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคริโภคส่วนใหญ่พอทราบบ้างถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย” จำนวน 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาคือ ไม่เคยทราบ “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย” จำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.5 และทราบดีถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย” จำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับประเภทของพืชอาหารปลอดภัยที่เลือกซื้อเป็นประจำ

ประเภทพืชอาหารปลอดภัยที่เลือกซื้อเป็นประจำ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พืชผัก	181	45.3
ไม้ผล	29	7.3
ธัญพืช	17	4.3
ผักพื้นบ้าน พืชสมุนไพร	173	43.3
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละ 45.3 รองลงมา คือ ผักพื้นบ้าน/พืชสมุนไพร จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ไม้ผล จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 และธัญพืช จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละ 45.3 รองลงมา คือ ผักพื้นบ้าน/พืชสมุนไพร จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ไม้ผล จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 และธัญพืช จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ความถี่ของการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เป็นประจำทุกวัน	69	17.3
สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง	229	57.3
สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	73	18.3
นาน ๆ ครั้ง โอกาสพิเศษ	27	6.8
ไม่ประกอบอาหารรับประทานเอง	2	0.5
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละ 45.3 รองลงมา คือ ผักพื้นบ้าน/พืชสมุนไพร จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ไม้ผล จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.3 และธัญพืช จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง

จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 100 บาท	49	12.3
101 - 200 บาท	200	50.0
201 - 300 บาท	81	20.3
300 บาทขึ้นไป	70	17.5
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 101 – 200 บาท จำนวน 200 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ 201 – 300 บาท จำนวน 81 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.3 ใช้จ่ายจำนวนเงิน 300 บาทขึ้นไป จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.5 และใช้จ่ายจำนวนเงินน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)

ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 ครั้งต่อเดือน	37	9.3
3 ครั้งต่อเดือน	99	24.8
4 ครั้งต่อเดือน	93	23.3
มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน	171	42.8
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือนมากกว่า 4 ครั้ง จำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.8 รองลงมา คือ มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน 3 ครั้ง จำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.8 มีความถี่ในการซื้อ

พืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน 4 ครั้ง จำนวน 93 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.3 และมีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือนน้อยกว่า 3 ครั้ง จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด

แหล่งที่ท่านซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ตลาดสด	41	10.3
ตลาดนัด	49	12.3
ซูเปอร์มาร์เกต	27	27.0
ร้านโครงการหลวง	202	50.5
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ร้านโครงการหลวง จำนวน 202 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.5 รองลงมาคือ ซูเปอร์มาร์เกต จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 27 ตลาดนัด จำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.3 และตลาดสด จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับการรู้จักแหล่งจำหน่ายอื่น ๆ

การรู้จักแหล่งจำหน่ายอื่น ๆ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ไม่รู้จักเลย	71	17.8
รู้จัก 1 แห่ง	86	21.5
รู้จัก 2 แห่ง	168	42.0
รู้จัก 3 แห่ง	58	14.5
รู้จักมากกว่า 3 แห่ง	17	4.3
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่รู้จักแหล่งจำหน่ายอื่น ๆ 2 แห่ง จำนวน 168 ราย คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมา คือ รู้จักแหล่งจำหน่ายอื่น ๆ 1 แห่ง จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.5 ไม่รู้จักแหล่งจำหน่ายอื่น ๆ จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.8 รู้จักแหล่งจำหน่ายอื่น ๆ 3 แห่ง จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.5 และรู้จักแหล่งจำหน่ายอื่น ๆ มากกว่า 3 แห่ง จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้านอาหารปลอดกัญในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับปัจจัยที่ทำให้เกิดความมั่นใจในร้านอาหารปลอดกัญ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความมั่นใจในร้านอาหารปลอดกัญ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การมีตรารับรองที่น่าเชื่อถือ	148	37.0
มีเกษตรกรเครือข่ายปลอดกัญมาจำหน่ายผลผลิตโดยตรง	162	40.5
การเผยแพร่ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	78	19.5
ฟังจากคำบอกเล่าจากผู้อื่นว่าเป็นร้านอาหารปลอดกัญจริง	12	3.0
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่มั่นใจในร้านอาหารปลอดกัญเนื่องจาก การมีเกษตรกรเครือข่ายปลอดกัญมาจำหน่ายผลผลิตโดยตรง จำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมา คือ การมีตรารับรองที่น่าเชื่อถือ จำนวน 148 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 การเผยแพร่/โฆษณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 และฟังจากคำบอกเล่าจากผู้อื่นว่าเป็นร้านอาหารปลอดกัญจริง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้านอาหารปลอดกัญในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับการปลูกพืชอาหารไว้รับประทาน

การปลูกพืชอาหารไว้รับประทาน	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ปลูกไว้รับประทานเอง	227	56.8
ไม่ปลูกไว้รับประทานเอง	173	43.3
รวม	400	100.0

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่ปลูกพืชอาหารไว้รับประทานเอง จำนวน 227 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.8 และไม่ปลูกพืชอาหารไว้รับประทานเอง จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่ปลูกพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับประเภทพืชอาหารที่ปลูกไว้รับประทาน

ประเภทพืชอาหารที่ปลูกไว้รับประทานเอง	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
พืชผัก เช่น คะน้า ผักบุ้ง ผักสลัด พริก ฯลฯ	92	40.5
ไม้ผล เช่น ลำไย ลิ้นจี่ กัลลวย มะละกอ ฯลฯ	87	38.3
ผักพื้นบ้าน พืชสมุนไพร เช่น ผักปลั่ง ตำลึง ใบกะเพรา โหระพา ฯลฯ	132	58.2

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

หมายเหตุ : 1. ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง 227 คน

จากตารางที่ 4.11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่ปลูกพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 227 ราย ที่ปลูกพืชอาหารไว้รับประทานเอง ส่วนใหญ่ปลูกผักพื้นบ้าน/ พืชสมุนไพรไว้รับประทาน จำนวน 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมา คือ พืชผัก จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 และปลูกไม้ผล จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่ปลูกพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่กับเหตุผลในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย

เหตุผลในการเลือกซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีปัญหาเรื่องสุขภาพ แต่เพื่ออนามัยของตนเองและคนในครอบครัว	351	87.8
ตระหนักถึงอันตรายจากการใช้สารพิษในพืชอาหารที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	332	83.0

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

เหตุผลในการเลือกซื้อ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการสนับสนุนและช่วยเหลือเกษตรกรผู้ผลิตพืชอาหารปลอดภัย	263	67.8
เหตุผลอื่น ๆ	10	2.5

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจ

หมายเหตุ : 1. ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

2. ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง 400 คน

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคมีเหตุผลในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย คือ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องสุขภาพ แต่เพื่ออนามัยของตนเองและคนในครอบครัว จำนวน 351 ราย คิดเป็นร้อยละ 87.8 รองลงมาคือ ตระหนักถึงอันตรายจากการใช้สารพิษในพืชอาหารที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จำนวน 332 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.0 ต้องการสนับสนุนและช่วยเหลือเกษตรกรผู้ผลิตพืชอาหารปลอดภัย จำนวน 263 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.8 และเหตุผลอื่น ๆ (เป็นทางผ่านที่พัก ที่ทำงาน เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เคยไปศึกษาดูงานเกษตรปลอดภัย) จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

4.3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภค

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน และสุขภาพของผู้บริโภค กับพฤติกรรมการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย ได้แก่ การทราบถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย” ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร จำนวนเงินที่ใช้จ่ายซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแห่งจำหน่าย) และแหล่งที่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด โดยใช้การวิเคราะห์แบบไคสแควร์ (Chi - Square: χ^2) ซึ่งสามารถแสดงผลของการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ของอายุกับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”

อายุ	การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”			รวม
	ทราบดี	พอทราบบ้าง	ไม่เคยทราบเลย	
ไม่เกิน 20 ปี	4 (36.4)	3 (27.3)	4 (36.4)	11 (100.0)
21 – 30 ปี	13 (29.5)	20 (45.5)	11 (25.0)	44 (100.0)
31 – 40 ปี	9 (11.5)	44 (56.4)	25 (32.1)	78 (100.0)
41 – 50 ปี	25 (26.3)	47 (49.5)	23 (24.2)	95 (100.0)
51 – 60 ปีขึ้นไป	39 (22.7)	90 (52.3)	43 (25.0)	172 (100.0)
รวม	90 (22.5)	204 (51.0)	106 (26.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 10.405 Sig. = 0.238 Err. 13.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 - 50 ปี โดยผู้มีอายุ 51 - 60 ปีขึ้นไป ผู้มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ผู้มีอายุ 31 - 40 ปี และผู้มีอายุ 21 – 30 ปี ส่วนใหญ่พอทราบบ้างถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 52.3, 49.5, 56.4, และ 45.5 ตามลำดับ ส่วนผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี ส่วนใหญ่ทราบดีและไม่เคยทราบเลยถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” เป็นจำนวนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 36.4

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 10.405 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.238 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อายุของผู้บริโภค

ไม่มีความสัมพันธ์กับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” นั่นคือ แม้อายุของผู้บริโภค จะมีความแตกต่างกัน แต่การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ ปลอดภัย”

ระดับการศึกษา	การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”			รวม
	ทราบดี	พอทราบบ้าง	ไม่เคยทราบเลย	
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช หรือเทียบเท่า	14 (18.9)	26 (35.1)	34 (45.9)	74 (100.0)
อนุปริญญา ปวส หรือ เทียบเท่า	14 (18.7)	43 (57.3)	18 (24.0)	75 (100.0)
ปริญญาตรี	52 (24.6)	114 (54.0)	45 (21.3)	211 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	10 (25.0)	21 (52.5)	9 (22.5)	40 (100.0)
รวม	90 (22.5)	204 (51.0)	106 (26.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 19.202 Sig.= 0.004 Err.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ อนุปริญญา/ปวส./หรือเทียบเท่า โดยผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส./หรือเทียบเท่า และผู้มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่พอทราบบ้างถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 54.0, 57.3 และ 52.5 ตามลำดับ ส่วนผู้มีการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช/หรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ไม่เคยทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 45.9

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์(Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 19.202 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ระดับการศึกษา

มีความสัมพันธ์กับการทราบถึง "นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย" นั่นคือ เมื่อระดับการศึกษา มีความแตกต่างกัน การทราบถึงนโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัยจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้มีระดับ การศึกษาตั้งแต่ระดับอนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่าขึ้นไป ส่วนใหญ่พอทราบบ้างถึง "นโยบาย อาหารเชิงใหม่ปลอดภัย" ส่วนผู้มีการศึกษาน้อยกว่าระดับอนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ไม่ทราบถึง "นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย"

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ของอาชีพกับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”

อาชีพ	การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”			รวม
	ทราบดี	พอทราบบ้าง	ไม่เคยทราบเลย	
รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	62 (23.5)	133 (50.4)	69 (26.1)	264 (100.0)
พนักงานเอกชน รับจ้างทั่วไป	15 (24.5)	27 (45.8)	17 (28.8)	59 (100.0)
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3 (15.0)	15 (75.0)	2 (10.0)	20 (100.0)
แพทย์ พยาบาล บุคลากรทาง การแพทย์	4 (12.9)	18 (58.1)	9 (29.0)	31 (100.0)
อื่น ๆ	6 (23.1)	11 (42.3)	9 (34.6)	26 (100.0)
รวม	90 (22.5)	204 (51.0)	106 (26.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 8.304 Sig.= 0.404 Err.6.7%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.15 พบว่าผู้บริโภครวมตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ รองลงมาคือ พนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป โดยผู้มีอาชีพรับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ ผู้มีอาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป ผู้มีอาชีพแพทย์/พยาบาล/บุคลากรทาง การแพทย์ ผู้มีอาชีพอื่น ๆ (นักศึกษา แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ เกษตรกร) และผู้มีอาชีพค้าขาย/

ธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่พอทราบบ้างถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 50.4, 45.8, 58.1, 42.3, และ 75.0 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 8.304 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.404 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย” นั่นคือ แม้อาชีพจะมีความแตกต่างกัน แต่การทราบถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย” ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ของรายได้ต่อเดือนกับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย”

รายได้ต่อเดือน	การทราบถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย”			รวม
	ทราบดี	พอทราบบ้าง	ไม่เคยทราบเลย	
น้อยกว่า 5,000 บาท	3 (37.5)	2 (25.0)	3 (37.5)	8 (100.0)
5,001 – 10,000 บาท	9 (23.7)	15 (39.5)	14 (36.8)	38 (100.0)
10,001 – 20,000 บาท	18 (22.0)	43 (52.4)	21 (25.6)	82 (100.0)
20,001 – 30,000 บาท	48 (23.3)	108 (52.4)	50 (24.3)	206 (100.0)
มากกว่า 30,000 บาท	12 (18.2)	36 (54.5)	18 (27.3)	66 (100.0)
รวม	90 (22.5)	204 (51.0)	106 (26.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 6.093 Sig.= 0.637 Err.20.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.16 พบว่าผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท โดยผู้มีรายได้ต่อเดือน 20,001 - 30,000 บาท ผู้มีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท ผู้มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท และผู้มีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท ส่วนใหญ่พอทราบบ้างถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 52.4, 52.4, 54.5, และ 39.5 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่ทราบดีถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” และไม่เคยทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” เป็นจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 37.5

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.093 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.637 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” นั่นคือ แม้ระดับรายได้จะมีความแตกต่างกัน แต่การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ของรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนกับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”

รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน	การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”			รวม
	ทราบดี	พอทราบบ้าง	ไม่เคยทราบเลย	
น้อยกว่า 500 บาท	2 (50.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
501 - 1,000 บาท	9 (32.1)	13 (46.4)	6 (21.4)	28 (100.0)
1,001 - 2,000 บาท	26 (23.6)	51 (46.4)	33 (30.0)	110 (100.0)
2,001 - 3,000 บาท	22 (21.8)	50 (49.5)	29 (28.7)	101 (100.0)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

รายจ่ายในการบริโภคพืช อาหารต่อเดือน	การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”			รวม
	ทราบดี	พอทราบบ้าง	ไม่เคยทราบเลย	
มากกว่า 3000 บาท	31 (19.7)	89 (56.7)	37 (23.6)	157 (100.0)
รวม	90 (22.5)	204 (51.0)	106 (26.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 6.746 Sig. = 0.564 Err. 20.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท รองลงมาคือ มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท โดยผู้ที่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท ผู้ที่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท ผู้ที่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท และผู้ที่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 501 – 1,000 บาท ส่วนใหญ่พอทราบบ้างถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 56.7, 46.4, 49.5, และ 46.4 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนน้อยกว่า 500 บาท ส่วนใหญ่ทราบดีถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 50.0

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 6.746 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.564 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดคือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” นั่นคือแม้รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนจะมีความแตกต่างกัน แต่การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ของสุขภาพของผู้บริโภคในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันกับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”

สุขภาพของผู้บริโภค	การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย”			รวม
	ทราบดี	พอทราบบ้าง	ไม่เคยทราบเลย	
แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย	4 (12.5)	19 (59.4)	9 (28.1)	32 (100.0)
แข็งแรงพอใช้ ไปหาหมอบางครั้ง	80 (24.3)	170 (51.7)	79 (24.0)	329 (100.0)
ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร	6 (22.2)	13 (48.1)	8 (29.6)	27 (100.0)
เจ็บป่วยเป็นประจำ	0 (0.0)	2 (16.7)	10 (83.3)	12 (100.0)
รวม	90 (22.5)	204 (51.0)	106 (26.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 23.418 Sig.= 0.001 Err.16.7%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสุขภาพในช่วง 2 – 3 ปี ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน แข็งแรงพอใช้ เคยไปหาหมอบางครั้ง รองลงมา แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย โดยผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงพอใช้ เคยไปหาหมอบางครั้ง ผู้มีสุขภาพแข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย และผู้ที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร ส่วนใหญ่พอทราบบ้างถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 51.7, 59.4, และ 48.1 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่ไม่เคยทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” คิดเป็นร้อยละ 83.3

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 23.418 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สุขภาพของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับการทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” นั่นคือ เมื่อสุขภาพของผู้บริโภคมีความแตกต่างกัน การทราบถึง “นโยบายอาหารเชิงใหม่ปลอดภัย” จะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร ไปจนถึงผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงดีมาก ส่วนใหญ่พอทราบ

บ้างถึง "นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย" ส่วนผู้บริโภคที่มีสุขภาพเจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่ไม่เคยทราบถึง "นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย" แสดงว่าสุขภาพของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับการทราบถึงนโยบายอาหารปลอดภัย

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ของอายุกับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร

อายุ	ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร				รวม
	เป็นประจำ ทุกวัน	สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง	สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง	นานๆ ครั้ง/โอกาสพิเศษ ไม่ประกอบอาหารตนเอง	
ไม่เกิน 30 ปี	3 (5.5)	31 (56.4)	13 (23.6)	8 (14.5)	55 (100.0)
31 – 40 ปี	20 (25.6)	38 (48.7)	13 (16.7)	7 (9.0)	78 (100.0)
41 – 50 ปี	15 (15.8)	57 (60.0)	20 (21.1)	3 (3.2)	95 (100.0)
51 – 60 ปี ขึ้นไป	31 (18.0)	103 (59.9)	27 (15.7)	11 (6.4)	172 (100.0)
รวม	69 (17.3)	229 (25.8)	73 (18.3)	29 (7.3)	400 (100.0)

Chi-Square = 17.860 Sig.= 0.037 Err.26.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี โดยผู้มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป ผู้มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ผู้มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และผู้มีอายุไม่เกิน 30 ปี ส่วนใหญ่ใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร 3 – 4 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 59.9, 60.0, 48.7, และ 56.4 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 17.860 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.037 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 26.3 เพราะฉะนั้นอายุของผู้บริโภคกับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร

ระดับการศึกษา	ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร				รวม
	เป็นประจำ ทุกวัน	สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง	สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	นานๆ ครั้ง/โอกาสพิเศษ ไม่ประกอบอาหารตนเอง	
ไม่เกิน มัธยมศึกษา ตอนปลาย ปวช หรือเทียบเท่า	10 (13.5)	39 (52.7)	19 (25.7)	6 (8.1)	74 (100.0)
อนุปริญญา ปวส หรือ เทียบเท่า	19 (25.3)	35 (46.7)	15 (20.0)	6 (8.0)	75 (100.0)
ปริญญาตรี	34 (16.1)	131 (62.1)	33 (15.6)	13 (6.2)	211 (100.0)
สูงกว่า ปริญญาตรี	6 (15.0)	24 (60.0)	6 (15.0)	4 (10.0)	40 (100.0)
รวม	69 (17.3)	229 (57.3)	73 (18.3)	29 (7.3)	400 (100.0)

Chi-Square = 10.641 Sig.= 0.301 Err.6.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.20 พบว่าผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ อนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่า โดยผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่า ผู้มีการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช หรือเทียบเท่า และ

ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 62.1, 46.7, 52.7, และ 60.0 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 10.641 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.301 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร นั่นคือ แม้ระดับการศึกษาของผู้บริโภคจะมีความแตกต่างกัน แต่ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหารไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ของอาชีพกับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร

อาชีพ	ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร				รวม
	เป็นประจำ ทุกวัน	สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง	สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง	นานๆ ครั้ง/โอกาสพิเศษ ไม่ประกอบอาหารตนเอง	
รับราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	34 (12.9)	162 (61.4)	51 (19.3)	17 (6.4)	264 (100.0)
พนักงาน เอกชน รับจ้างทั่วไป	6 (10.2)	29 (49.2)	16 (27.1)	8 (13.6)	43 (100.0)
ค้าขาย/ธุรกิจ ส่วนตัว	4 (20.0)	12 (60.0)	4 (20.0)	0 (0.0)	20 (100.0)
แพทย์ พยาบาล บุคลากรทาง การแพทย์	23 (74.2)	6 (19.4)	1 (3.2)	1 (3.2)	31 (100.0)

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

อาชีพ	ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร				รวม
	เป็นประจำ ทุกวัน	สัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง	สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง	นานๆ ครั้ง/โอกาสพิเศษ ไม่ประกอบอาหารตนเอง	
อื่น ๆ	2 (7.7)	20 (76.9)	1 (3.8)	3 (11.5)	19 (100.0)
รวม	69 (17.3)	229 (57.2)	73 (18.3)	29 (7.3)	400 (100.0)

Chi-Square = 91.204 Sig.= 0.000 Err.32.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผู้บริโภครวมตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ รองลงมาคือ พนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป โดยผู้มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้มีอาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป ผู้มีอาชีพอื่น ๆ (นักศึกษา แม่บ้าน ข้าราชการ บำนาญ เกษตรกร) และผู้มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหารสัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.4, 49.2, 60.0, 76.9, และ 60.0 ตามลำดับ ส่วนผู้มีอาชีพแพทย์/พยาบาล/บุคลากรทางการแพทย์ ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหารเป็นประจำทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 74.2

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 91.204 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 32.0 เพราะฉะนั้นอาชีพของผู้บริโภคกับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ของรายได้ต่อเดือนกับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร

รายได้ต่อเดือน	ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร				รวม
	เป็นประจำทุกวัน	สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง	สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง	นานๆ ครั้ง/โอกาสพิเศษไม่ประกอบอาหารทานเอง	
น้อยกว่า 10,000 บาท	5 (10.9)	29 (63.0)	5 (10.9)	7 (15.2)	46 (100.0)
10,001 – 20,000 บาท	11 (13.4)	44 (53.7)	19 (23.2)	8 (9.8)	82 (100.0)
20,001 – 30,000 บาท	28 (13.6)	126 (61.2)	40 (19.4)	12 (5.8)	206 (100.0)
มากกว่า 30,000 บาท	25 (37.9)	30 (45.5)	9 (13.6)	2 (3.0)	66 (100.0)
รวม	69 (17.3)	229 (57.3)	73 (18.3)	29 (7.3)	400 (100.0)

Chi-Square = 32.595 Sig. = 0.000 Err. 32.5%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท รองลงมาคือ ผู้มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท โดยผู้มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ผู้มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ผู้มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท และผู้มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท โดยผู้บริโภคทุกระดับรายได้ส่วนใหญ่มีความถี่ของการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหารสัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.2 53.7 45.5 และ 63.0 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 32.595 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 32.5 เพราะฉะนั้นรายได้ต่อเดือนของผู้บริโภคกับความถี่ของการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ของรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนกับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร

รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน	ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร				รวม
	เป็นประจำทุกวัน	สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง	สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง	นานๆ ครั้ง/โอกาสพิเศษไม่ประกอบอาหารทานเอง	
น้อยกว่า 1,000 บาท	1 (3.1)	19 (59.4)	9 (28.1)	3 (9.4)	32 (100.0)
1,001 – 2,000 บาท	6 (5.5)	54 (49.1)	41 (37.3)	9 (8.2)	110 (100.0)
2,001 – 3,000 บาท	4 (3.9)	81 (80.2)	13 (12.9)	3 (2.9)	101 (100.0)
มากกว่า 3,000 บาท	58 (36.9)	75 (47.8)	10 (6.4)	14 (8.9)	157 (100.0)
รวม	69 (17.3)	229 (57.3)	73 (18.3)	29 (7.3)	400 (100.0)

Chi-Square = 112.018 Sig.= 0.000 Err.26.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท รองลงมาคือ มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท โดยผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท ผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท ผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท และผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท ส่วนใหญ่ทุกระดับรายจ่ายมีความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.8, 49.1, 80.2, และ 59.4 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 112.018 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 26.3 เพราะฉะนั้นรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารของผู้บริโภคกับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ของสุขภาพของผู้บริโภคในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันกับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร

สุขภาพของผู้บริโภค	ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร				รวม
	เป็นประจำทุกวัน	สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง	สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง	นานๆ ครั้ง/โอกาสพิเศษ ไม่ประกอบอาหารตนเอง	
แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษา	24 (75.0)	6 (18.8)	1 (3.1)	1 (3.1)	32 (100.0)
แข็งแรงพอใช้ไปหาหมอบางครั้ง	41 (12.5)	214 (65.0)	54 (16.4)	18 (5.5)	329 (100.0)
ไม่แข็งแรงเท่าที่ควรเจ็บป่วยเป็นประจำ	4 (10.3)	9 (23.1)	18 (46.2)	8 (20.5)	39 (100.0)
รวม	69 (17.3)	229 (57.3)	73 (18.3)	27 (6.8)	400 (100.0)

Chi-Square = 119.173 Sig.= 0.000 Err.16.7%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสุขภาพในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน แข็งแรงพอใช้เคยไปหาหมอบางครั้ง รองลงมา แข็งแรงดีมากไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย โดยผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงพอใช้ ส่วนใหญ่ใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหาร สัปดาห์ละ 3 – 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 65.0 และผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงดีมาก ส่วนใหญ่ใช้พืชอาหาร

ปลอดภัยในการประกอบอาหารเป็นประจำทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 75 และผู้ที่ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร/เจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่ใช้พืชอาหารปลอดภัยในการประกอบอาหารสัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.2

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์(Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 119.173 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สุขภาพของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร นั่นคือ เมื่อสุขภาพของผู้บริโภคมีความแตกต่างกัน ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหารจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีสุขภาพแข็งแรงพอใช้ส่วนใหญ่ใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหารสัปดาห์ละ 3 - 4 ครั้ง และผู้บริโภคที่มีสุขภาพแข็งแรงดีมาก ส่วนใหญ่ใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหารเป็นประจำทุกวัน ส่วนผู้บริโภคที่ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร/เจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่ใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหารสัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีสุขภาพแข็งแรงพอใช้จนถึงแข็งแรงมาก ส่วนใหญ่มีความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหารที่บ่อยครั้งกว่าผู้บริโภคที่ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร/เจ็บป่วยเป็นประจำ

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ของอายุของผู้บริโภคกับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง

อายุ	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 100 บาท	101 – 200 บาท	201 – 300 บาท	300 บาทขึ้นไป	
ไม่เกิน 20 ปี	5 (45.5)	1 (9.1)	1 (9.1)	4 (36.4)	11 (100.0)
21 – 30 ปี	5 (11.4)	20 (45.5)	11 (25.0)	8 (18.2)	44 (100.0)
31 – 40 ปี	3 (3.8)	50 (64.1)	17 (21.8)	8 (10.3)	78 (100.0)

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

อายุ	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 100 บาท	101 – 200 บาท	201 – 300 บาท	300 บาทขึ้นไป	
41 – 50 ปี	19 (20.0)	29 (30.5)	28 (29.5)	19 (20.0)	95 (100.0)
51 – 60 ปี ขึ้นไป	17 (9.9)	100 (58.2)	24 (13.9)	31 (18.0)	172 (100.0)
รวม	49 (12.3)	200 (50.0)	81 (20.3)	70 (17.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 49.891 Sig.= 0.000 Err.15.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป รองลงมาคือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี โดยผู้มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป ผู้มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ผู้มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และผู้มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง 101 – 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 58.2, 30.5, 64.1, และ 45.5 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้งน้อยกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.5

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 49.891 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อายุของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง นั่นคือ เมื่อระดับอายุของผู้บริโภคมีความแตกต่างกัน จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้งจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารแต่ละครั้ง 101 - 200 บาท ส่วนผู้มีอายุน้อยกว่า 21 ปี ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท

100 บาท

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาของผู้บริโภคกับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้ง

ระดับการศึกษา	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 100 บาท	101 – 200 บาท	201 – 300 บาท	300 บาท ขึ้นไป	
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอน ปลาย ปวช หรือเทียบเท่า	11 (14.9)	14 (18.9)	5 (6.8)	44 (59.5)	74 (100.0)
อนุปริญญา ปวส หรือ เทียบเท่า	4 (5.3)	3 (4.0)	63 (84.0)	5 (6.7)	75 (100.0)
ปริญญาตรี	8 (3.8)	178 (84.4)	9 (4.3)	16 (7.6)	211 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	26 (65.0)	5 (12.5)	4 (10.0)	5 (12.5)	40 (100.0)
รวม	49 (12.3)	200 (50.0)	81 (20.3)	70 (17.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 491.414 Sig.= 0.000 Err.16.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ อนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่า โดยผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้จ่ายซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้ง 101 – 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 84.4 ผู้มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้ง 201 – 300 บาท และผู้มีการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช หรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้งมากกว่า 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.5 ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้งน้อยกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.0

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 491.414 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง นั่นคือ เมื่อระดับ

การศึกษามีความแตกต่างกัน จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยแต่ละครั้งจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 101 - 200 บาท ผู้มีการศึกษาระดับปริญญาโท ปวส หรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 201 - 300 บาท ส่วนผู้มีการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช หรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยแต่ละครั้งมากกว่า 300 บาท และผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท จะเห็นได้ว่าเมื่อระดับการศึกษาสูงขึ้นมีแนวโน้มใช้จ่ายซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้งนี้น้อยลง

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ของอาชีพของผู้บริโภคกับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้ง

อาชีพ	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 100 บาท	101 – 200 บาท	201 – 300 บาท	300 บาท ขึ้นไป	
รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	28 (10.6)	152 (57.6)	44 (16.7)	40 (15.2)	264 (100.0)
พนักงานเอกชน รับจ้างทั่วไป	10 (16.9)	17 (28.8)	14 (23.7)	18 (30.5)	59 (100.0)
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3 (15.0)	10 (50.0)	5 (25.0)	2 (10.0)	20 (100.0)
แพทย์ พยาบาล บุคลากรทางการแพทย์	5 (16.1)	13 (41.9)	12 (38.7)	1 (3.2)	31 (100.0)
อื่น ๆ	3 (11.5)	8 (30.8)	6 (23.1)	9 (34.6)	26 (100.0)
รวม	49 (12.3)	200 (50.0)	81 (20.3)	70 (17.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 35.524 Sig.= 0.000 Err.30.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.27 พบว่าผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ รองลงมาคือ พนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป โดยผู้มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้มีอาชีพแพทย์/พยาบาล/บุคลากรทางการแพทย์ และผู้มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่ใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อพืชอาหารปลอดภัย 101 - 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.6, 41.9 และ 50.0 ตามลำดับ ส่วนผู้มีอาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป และผู้มีอาชีพอื่น ๆ (นักศึกษา แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ เกษตรกร) ส่วนใหญ่ใช้จ่ายต่อครั้งในการซื้อพืชอาหารปลอดภัย 300 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.5 และ 34.6 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 35.524 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 30.0 เพราะฉะนั้นอาชีพของผู้บริโภคกับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ของรายได้ต่อเดือนของผู้บริโภคกับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง

รายได้ต่อเดือน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 100 บาท	101 – 200 บาท	201 – 300 บาท	300 บาท ขึ้นไป	
น้อยกว่า 5,000 บาท	4 (50.0)	0 (0.0)	1 (12.5)	3 (37.5)	8 (100.0)
5,001 – 10,000 บาท	2 (5.3)	9 (23.7)	11 (28.9)	16 (42.1)	38 (100.0)
10,001 – 20,000 บาท	11 (13.4)	33 (40.2)	15 (18.3)	23 (28.0)	82 (100.0)
20,001 – 30,000 บาท	16 (7.8)	135 (65.5)	31 (15.0)	24 (11.7)	206 (100.0)

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

รายได้ต่อเดือน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 100 บาท	101 – 200 บาท	201 – 300 บาท	300 บาท ขึ้นไป	
มากกว่า 30,000 บาท	16 (24.2)	23 (34.8)	23 (34.8)	4 (6.1)	66 (100.0)
รวม	49 (12.3)	200 (50.0)	81 (20.3)	70 (17.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 86.498 Sig.= 0.000 Err.20.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้บริโภครวมตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท โดยผู้มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท และผู้มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 101 – 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.5 และ 40.2 ตามลำดับ ผู้มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 101 - 200 บาท และ 201 – 300 บาท เป็นจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 34.8 และผู้มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 300 บาทขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.0

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 86.498 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 รายได้ต่อเดือนของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง นั่นคือเมื่อระดับรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้งจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารแต่ละครั้ง 101 - 200 บาท ขณะที่ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารแต่ละครั้งมากกว่า 300 บาท และผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ของรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนของผู้บริโภคกับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง

รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 100 บาท	101 – 200 บาท	201 – 300 บาท	300 บาท ขึ้นไป	
น้อยกว่า 500 บาท	2 (50.0)	0 (0.0)	1 (25.0)	1 (25.0)	4 (100.0)
501 – 1,000 บาท	4 (14.3)	9 (32.1)	8 (28.6)	7 (25.0)	28 (100.0)
1,001 – 2,000 บาท	10 (9.1)	53 (48.2)	18 (16.4)	29 (26.4)	110 (100.0)
2,001 – 3,000 บาท	16 (15.8)	49 (48.5)	23 (22.8)	13 (12.9)	101 (100.0)
มากกว่า 3,000 บาท	17 (10.8)	89 (56.7)	31 (19.7)	20 (12.7)	157 (100.0)
รวม	49 (12.3)	200 (50.0)	81 (20.3)	70 (17.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 23.671 Sig.= 0.023 Err.18.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท รองลงมาคือ มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท โดยผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท ผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท ผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท และผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 501 – 1,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 101 – 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 56.7, 48.2, 48.5, และ 32.1 ตามลำดับ ส่วนผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนน้อยกว่า 500 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.0

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 26.671 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.023 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง นั่นคือ เมื่อรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือนมีความแตกต่างกัน จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้งจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน ตั้งแต่ 501 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 101 - 200 บาท ส่วนผู้บริโภคที่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือนน้อยกว่า 501 บาท ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้งน้อยกว่า 100 บาท แสดงให้เห็นว่าผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนที่สูง ย่อมใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้งที่สูงด้วย

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ของสุขภาพของผู้บริโภคกับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง

สุขภาพของผู้บริโภค	จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง				รวม
	น้อยกว่า 100 บาท	101 – 200 บาท	201 – 300 บาท	300 บาท ขึ้นไป	
แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอ เพื่อรักษาเลย	6 (18.8)	13 (40.6)	12 (37.5)	1 (3.1)	32 (100.0)
แข็งแรงพอใช้ ไปหาหมอบางครั้ง	38 (11.6)	176 (53.5)	55 (16.7)	60 (18.2)	329 (100.0)
ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร เจ็บป่วยเป็นประจำ	5 (12.8)	11 (28.2)	14 (35.9)	9 (23.1)	39 (100.0)
รวม	49 (12.3)	200 (50.0)	81 (20.3)	70 (17.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 22.336 Sig. = 0.001 Err. 16.7%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีสุขภาพในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน แข็งแรงพอใช้ เคยไปหาหมอบางครั้ง รองลงมา แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย โดยผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงพอใช้และผู้มีสุขภาพแข็งแรงดีมาก ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 101 – 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.5 และ 40.6 ตามลำดับ และผู้ที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร/เจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยแต่ละครั้ง 201 - 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.9

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 22.336 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สุขภาพของผู้บริโภค มีความสัมพันธ์กับจำนวนเงินที่ใช้จ่ายซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง นั่นคือ เมื่อสุขภาพของผู้บริโภคมีความแตกต่างกัน จำนวนเงินที่ใช้จ่ายซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้งจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีสุขภาพแข็งแรงดีมากและแข็งแรงพอใช้ ส่วนใหญ่ใช้จ่ายซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง 101 - 200 บาท ส่วนผู้บริโภคที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร/เจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่ใช้จ่ายซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง 201 - 300 บาท

ตารางที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ของอายุของผู้บริโภคกับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)

อายุของผู้บริโภค	ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน				รวม
	น้อยกว่า 3 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	
ไม่เกิน 20 ปี	3 (27.3)	3 (27.3)	4 (36.4)	1 (9.1)	11 (100.0)
21 – 30 ปี	4 (9.1)	10 (22.7)	11 (25.0)	19 (43.2)	44 (100.0)
31 – 40 ปี	7 (9.0)	26 (33.3)	13 (16.7)	32 (41.0)	78 (100.0)

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

อายุของผู้บริโภค	ความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน				รวม
	น้อยกว่า 3 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	
41 – 50 ปี	4 (4.2)	23 (24.2)	19 (20.0)	49 (51.6)	95 (100.0)
51 – 60 ปีขึ้นไป	19 (11.0)	37 (21.5)	46 (26.7)	70 (40.7)	172 (100.0)
รวม	37 (9.3)	99 (24.8)	93 (23.3)	171 (42.8)	400 (100.0)

Chi-Square = 18.775 Sig.= 0.094 Err.25.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป รองลงมาคือ มีอายุ 41 – 50 ปี โดยผู้มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป ผู้มีอายุ 41 – 50 ปี ผู้มีอายุ 31 – 40 ปี และผู้มีอายุ 21 – 30 ปี ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 40.7, 51.6, 41.0, และ 43.2 ตามลำดับ ส่วนผู้มีอายุไม่เกิน 20 ปี ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.4

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 18.775 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.094 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อายุของผู้บริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) นั่นคือแม้อายุของผู้บริโภคจะมีความแตกต่างกัน แต่ความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาของผู้บริโภคกับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)

ระดับการศึกษา	ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน				รวม
	น้อยกว่า 3 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอน ปลาย ปวช หรือเทียบเท่า	13 (17.6)	18 (24.3)	19 (25.7)	24 (32.4)	74 (100.0)
อนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่า	7 (9.3)	21 (28.0)	15 (20.0)	32 (42.7)	75 (100.0)
ปริญญาตรี	13 (6.2)	51 (24.2)	49 (23.2)	98 (46.4)	211 (100.0)
สูงกว่าปริญญาตรี	4 (10.0)	9 (22.5)	10 (25.0)	17 (42.5)	40 (100.0)
รวม	37 (9.3)	99 (24.8)	93 (23.3)	171 (42.8)	400 (100.0)

Chi-Square = 11.270 Sig. = 0.258 Err. 6.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือ มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่า โดยผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่า ผู้มีการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช หรือเทียบเท่า และผู้มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 46.4, 42.7, 32.4, และ 42.5 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 11.270 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.258 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ระดับการศึกษาของผู้บริโภคไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) นั่นคือ แม้ระดับการศึกษาของผู้บริโภคจะมีความแตกต่างกัน แต่ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ของอาชีพของผู้บริโภคกับความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)

อาชีพ	ความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน				รวม
	น้อยกว่า 3 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	
รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	24 (9.1)	63 (23.9)	57 (21.6)	120 (45.5)	264 (100.0)
พนักงานเอกชน รับจ้างทั่วไป	5 (8.5)	15 (25.4)	25 (42.4)	14 (23.7)	59 (100.0)
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	0 (0.0)	5 (25.0)	3 (15.0)	12 (60.0)	20 (100.0)
แพทย์/พยาบาล/บุคลากร ทางการแพทย์	3 (9.7)	2 (6.5)	4 (12.9)	22 (70.9)	31 (100.0)
อื่น ๆ	5 (19.2)	14 (53.8)	4 (15.4)	3 (11.5)	26 (100.0)
รวม	37 (9.25)	99 (24.8)	93 (23.3)	171 (42.8)	400 (100.0)

Chi-Square = 48.717 — Sig.= 0.000 Err.25.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.33 พบว่าผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ รองลงมาคือ พนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป โดยผู้มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้มีอาชีพแพทย์/พยาบาล/บุคลากรทางการแพทย์ และผู้มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) มากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.5 70.9 และ 60.0 ตามลำดับ และผู้มีอาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.4 ส่วนผู้มีอาชีพอื่น ๆ (นักศึกษา แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ เกษตรกร) ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้ออาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.8

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่ามีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 48.717 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 25.0 เพราะฉะนั้นอาชีพของผู้บริโภคกับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ของรายได้ต่อเดือนของผู้บริโภคกับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)

รายได้ต่อเดือน	ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน				รวม
	น้อยกว่า 3 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	
น้อยกว่า 10,000 บาท	8 (17.4)	25 (54.3)	9 (19.6)	4 (8.7)	46 (100.0)
10,001 – 20,000 บาท	8 (9.8)	17 (20.7)	40 (48.8)	17 (20.7)	82 (100.0)
20,001 – 30,000 บาท	19 (9.2)	41 (19.9)	30 (14.6)	116 (56.3)	206 (100.0)
มากกว่า 30,000 บาท	2 (3.0)	16 (24.2)	14 (21.2)	34 (51.5)	66 (100.0)
รวม	37 (9.3)	99 (24.8)	93 (23.3)	171 (42.8)	400 (100.0)

Chi-Square = 86.745 Sig. = 0.000 Err. 6.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท รองลงมาคือ ผู้มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท โดยผู้มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท และผู้มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) มากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.3 และ 51.5 ตามลำดับ และผู้มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่ง

จำหน่าย) 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.8 ส่วนผู้มีรายได้รายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.3

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 86.745 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) นั่นคือเมื่อรายได้ต่อเดือนมีความแตกต่างกัน ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) จะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) 3 ครั้ง และผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) 4 ครั้ง ส่วนผู้บริโภคที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) มากกว่า 4 ครั้ง แสดงว่าเมื่อระดับรายได้ต่อเดือนที่สูงขึ้น ผู้บริโภคมีแนวโน้มในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือนที่บ่อยครั้งขึ้น

ตารางที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ของรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนกับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)

รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน	ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน				รวม
	น้อยกว่า 3 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	
น้อยกว่า 1,000 บาท	5 (15.6)	6 (18.8)	9 (28.1)	12 (37.5)	32 (100.0)
1,001 – 2,000 บาท	9 (8.2)	33 (30.0)	26 (23.6)	42 (38.2)	110 (100.0)
2,001 – 3,000 บาท	10 (9.9)	23 (22.8)	25 (24.8)	43 (42.6)	101 (100.0)

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

รายจ่ายในการบริโภคพืช อาหารต่อเดือน	ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน				รวม
	น้อยกว่า 3 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	
มากกว่า 3,000 บาท	13 (8.3)	37 (23.6)	33 (21.0)	74 (47.1)	157 (100.0)
รวม	37 (9.3)	99 (24.8)	93 (23.3)	171 (42.8)	400 (100.0)

Chi-Square = 5.904 Sig.= 0.749 Err.6.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท รองลงมาคือ มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท โดยผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท ผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท ผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท และผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท ส่วนใหญ่ทุกระดับรายจ่ายมีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) มากกว่า 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.1, 38.2, 42.6, และ 37.5 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 5.904 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.749 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) นั่นคือ แม้รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนจะมีความแตกต่างกัน แต่ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ของสุขภาพของผู้บริโภคกับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)

สุขภาพของผู้บริโภค	ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน				รวม
	น้อยกว่า 3 ครั้ง	3 ครั้ง	4 ครั้ง	มากกว่า 4 ครั้ง	
แข็งแรงดีมากไม่เคย ไปหาหมอเพื่อรักษาเลย	3 (9.4)	2 (6.3)	4 (12.5)	23 (71.9)	32 (100.0)
แข็งแรงพอใช้ ไปหาหมอบางครั้ง	30 (9.1)	85 (25.8)	78 (23.7)	136 (41.3)	329 (100.0)
ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร	2 (7.4)	6 (22.2)	9 (33.3)	10 (37.0)	27 (100.0)
เจ็บป่วยเป็นประจำ	2 (16.7)	6 (50.0)	2 (16.7)	2 (16.7)	12 (100.0)
รวม	37 (9.3)	99 (24.8)	93 (23.3)	171 (42.8)	400 (100.0)

Chi-Square = 20.206 Sig.= 0.017 Err.19.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสุขภาพในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน แข็งแรงพอใช้ เคยไปหาหมอบางครั้ง รองลงมาคือ แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย โดยผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงพอใช้เคยไปหาหมอบางครั้ง ผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงดีมากไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย และผู้ที่ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 41.3 71.9 และ 37.0 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่เจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) 3 ครั้งต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 50.0

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 20.206 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สุขภาพของผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)

นั่นคือ เมื่อสุขภาพของผู้บริโภคมีความแตกต่างกัน ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) จะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงดีมาก ผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงพอใช้ และผู้ที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร ส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) มากกว่า 4 ครั้ง ส่วนผู้ที่มีสุขภาพเจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่มีความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย) 3 ครั้ง แสดงว่าผู้บริโภคที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควรถึงแข็งแรงมาก จะให้ความสนใจในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือนที่บ่อยครั้งกว่าผู้บริโภคที่เจ็บป่วยเป็นประจำ

ตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ของอายุของผู้บริโภคกับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด

อายุ	แหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด				รวม
	ตลาดสด	ตลาดนัด	ซูเปอร์มาร์เกต	ร้านโครงการหลวง	
ไม่เกิน 20 ปี	7 (63.6)	3 (27.3)	1 (9.1)	0 (0.0)	11 (100.0)
21 – 30 ปี	3 (6.8)	1 (2.3)	15 (34.1)	25 (56.8)	44 (100.0)
31 – 40 ปี	5 (6.4)	21 (26.9)	16 (20.5)	36 (46.2)	78 (100.0)
41 – 50 ปี	8 (8.4)	11 (11.6)	22 (23.2)	54 (56.8)	95 (100.0)
51 – 60 ปีขึ้นไป	18 (10.5)	13 (7.6)	54 (31.4)	87 (50.6)	172 (100.0)
รวม	41 (10.3)	49 (12.3)	108 (27.0)	202 (50.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 67.012 Sig.= 0.000 Err.20.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41 – 50 ปี โดยผู้มีอายุ 51 – 60 ปีขึ้นไป ผู้มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ผู้มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี และผู้มีอายุระหว่าง 21 – 30 ปี ส่วนใหญ่เลือกซื้ออาหารปลอดภัยบ้อยที่สุดที่ร้าน โครงการหลวง คิดเป็นร้อยละ 50.6, 56.8, 46.2, และ 56.8 ตามลำดับ ส่วนผู้ที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี ส่วนใหญ่ส่วนใหญ่เลือกซื้ออาหารปลอดภัยบ้อยที่สุดที่ตลาดสด คิดเป็นร้อยละ 63.6

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 67.012 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 อายุของผู้บริโภค มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่ซื้ออาหารปลอดภัยบ้อยที่สุด นั่นคือ เมื่ออายุของผู้บริโภคมีความแตกต่างกัน แหล่งที่ซื้ออาหารปลอดภัยจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้บริโภคที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปส่วนใหญ่ นิยมเลือกซื้ออาหารปลอดภัยที่ร้าน โครงการหลวง ส่วนผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 21 ปี ส่วนใหญ่เลือกซื้ออาหารปลอดภัยที่ตลาดสด อาจเนื่องจากร้าน โครงการหลวงเป็นที่รู้จักในด้านชื่อเสียงและคุณภาพของอาหารปลอดภัยโดยทั่วไป

ตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ของระดับการศึกษาของผู้บริโภคกับแหล่งที่ซื้ออาหารปลอดภัยบ้อยที่สุด

ระดับการศึกษา	แหล่งที่ซื้ออาหารปลอดภัยบ้อยที่สุด				รวม
	ตลาดสด	ตลาดนัด	ซูเปอร์มาร์เกต	ร้านโครงการหลวง	
ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย /ปวช./หรือเทียบเท่า	8 (10.8)	15 (20.3)	26 (35.1)	25 (33.8)	74 (100.0)
อนุปริญญา/ ปวส./หรือเทียบเท่า	7 (9.3)	14 (18.7)	20 (26.7)	34 (45.3)	75 (100.0)
ปริญญาตรี	23 (10.9)	19 (9.0)	46 (21.8)	123 (58.3)	211 (100.0)

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ระดับการศึกษา	แหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด				รวม
	ตลาดสด	ตลาดนัด	ซูเปอร์มาร์เก็ต	ร้านโครงการหลวง	
สูงกว่าปริญญาตรี	3 (7.5)	1 (2.5)	16 (40.0)	20 (50.0)	40 (100.0)
รวม	41 (10.3)	49 (12.3)	108 (27.0)	202 (50.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 25.255 Sig.= 0.003 Err.12.5%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ อนุปริญญา/ปวส./หรือเทียบเท่า โดยผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ผู้มีการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส./หรือเทียบเท่า และผู้มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ร้าน โครงการหลวงบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.3, 45.3, และ 50.0 ตามลำดับ ส่วนผู้มีการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./หรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ซูเปอร์มาร์เก็ตคิดเป็นร้อยละ 35.1

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 25.255 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุดนั่นคือ เมื่อระดับการศึกษามีความแตกต่างกัน แหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุดจะแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุปริญญา ปวส หรือเทียบเท่าขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ร้านโครงการหลวง ส่วนผู้ที่มีการศึกษาไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช หรือเทียบเท่า ส่วนใหญ่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ซูเปอร์มาร์เก็ต

ตารางที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ของอาชีพของผู้บริโภคกับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด

อาชีพ	แหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด				รวม
	ตลาดสด	ตลาดนัด	ซูเปอร์มาร์เกต	ร้านโครงการหลวง	
รับราชการ	23	17	60	164	264
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	(8.7)	(6.4)	(22.7)	(62.1)	(100.0)
พนักงานเอกชน	5	10	36	8	59
รับจ้างทั่วไป	(8.5)	(16.9)	(61.0)	13.6	(100.0)
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3	2	4	11	20
	(15.0)	(10.0)	(20.0)	(55.0)	(100.0)
แพทย์/พยาบาล/บุคลากรทางการแพทย์	4	2	6	19	31
	(12.9)	(6.5)	(19.4)	(61.3)	(100.0)
อื่นๆ	6	18	2	0	26
	(23.1)	(69.2)	(7.2)	(0.0)	(100.0)
รวม	41	49	108	202	400
	(10.3)	(12.3)	(27.0)	(50.5)	(100.0)

Chi-Square = 152.425 Sig.= 0.000 Err.30.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.39 พบว่าผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ รองลงมาคือ พนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป โดยผู้มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้มีอาชีพแพทย์/พยาบาล/บุคลากรทางการแพทย์ และผู้มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนใหญ่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ร้านโครงการหลวงบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.1, 61.3 และ 55.0 ตามลำดับ และผู้มีอาชีพพนักงานเอกชน/รับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ซูเปอร์มาร์เกต คิดเป็นร้อยละ 61.0 ส่วนผู้มีอาชีพอื่นๆ (นักศึกษา แม่บ้าน ข้าราชการบำนาญ เกษตรกร) เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ตลาดนัด คิดเป็นร้อยละ 69.2

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 152.425 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 30.0 เพราะฉะนั้นอาชีพของผู้บริโภคกับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ้อยที่สุด จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ของรายได้ต่อเดือนของผู้บริโภคกับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ้อยที่สุด

รายได้ต่อเดือน	แหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ้อยที่สุด				รวม
	ตลาดสด	ตลาดนัด	ซูเปอร์มาร์เก็ต	ร้านโครงการหลวง	
น้อยกว่า 5,000 บาท	7 (87.5)	0 (0.0)	1 (12.5)	0 (0.0)	8 (100.0)
5,001 – 10,000 บาท	5 (13.2)	32 (84.2)	1 (2.6)	0 (0.0)	38 (100.0)
10,001 – 20,000 บาท	4 (4.9)	2 (2.4)	74 (90.2)	2 (2.4)	82 (100.0)
20,001 – 30,000 บาท	20 (9.7)	10 (4.9)	14 (6.8)	162 (78.6)	206 (100.0)
มากกว่า 30,000 บาท	5 (7.6)	5 (7.6)	18 (27.3)	38 (57.6)	66 (100.0)
รวม	41 (10.3)	49 (12.3)	108 (27.0)	202 (50.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 483.445 Sig.= 0.000 Err.30.0%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท รองลงมาคือ มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท โดยผู้มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท และผู้มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ส่วนใหญ่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ร้านโครงการหลวงบ้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.6 และ 57.6 ตามลำดับ ผู้มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท

ส่วนใหญ่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ซูเปอร์มาร์เกตบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.2 และผู้มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท ส่วนใหญ่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ตลาดนัดบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 84.2 ส่วนผู้มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ส่วนใหญ่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ตลาดสดบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.5

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 483.445 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 30.0 เพราะฉะนั้นรายได้ของผู้บริโภคกับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ของรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนกับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด

รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน	แหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด				รวม
	ตลาดสด	ตลาดนัด	ซูเปอร์มาร์เกต	ร้านโครงการหลวง	
น้อยกว่า 1,000 บาท	10 (31.3)	1 (3.1)	7 (21.9)	14 (43.8)	32 (100.0)
1,001 – 2,000 บาท	7 (6.4)	13 (11.8)	38 (34.5)	52 (47.3)	110 (100.0)
2,001 – 3,000 บาท	10 (9.9)	17 (16.8)	22 (21.8)	52 (51.5)	101 (100.0)
มากกว่า 3,000 บาท	14 (8.9)	18 (11.5)	41 (26.1)	84 (53.5)	157 (100.0)
รวม	41 (10.3)	49 (12.3)	108 (27.0)	202 (50.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 24.185 Sig.= 0.067 Err.12.5%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหาร ต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท รองลงมาคือ มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท โดยผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนมากกว่า 3,000 บาท ผู้มีรายจ่ายในการบริโภค พืชอาหารต่อเดือน 1,001 – 2,000 บาท ผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน 2,001 – 3,000 บาท และผู้มีรายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนน้อยกว่า 1,000 บาท ส่วนใหญ่ทุกระดับ รายจ่ายเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ร้านโครงการหลวงบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.5, 51.5, 47.3, และ 43.8 ตามลำดับ

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่ คำนวณได้เท่ากับ 24.185 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.067 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ ที่กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 แสดงว่าที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 รายจ่ายในการ บริโภคพืชอาหารต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน บ่อยที่สุด นั่นคือ แม้รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือนจะมีความแตกต่างกัน แต่แหล่งที่ซื้อ พืชอาหารปลอดภัยต่อเดือนบ่อยที่สุดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ของสุขภาพของผู้บริโภคกับแหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อย ที่สุด

สุขภาพของผู้บริโภค	แหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด				รวม
	ตลาดสด	ตลาดนัด	ซูเปอร์ มาร์เก็ต	ร้านโครงการ หลวง	
แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหา หมอเพื่อรักษาเลย	4 (12.5)	2 (6.3)	6 (18.8)	20 (62.5)	32 (100.0)
แข็งแรงพอใช้ ไปหาหมอบางครั้ง	36 (10.9)	38 (11.5)	84 (25.5)	171 (51.9)	329 (100.0)
ไม่แข็งแรงเท่าที่ควร เจ็บป่วยเป็นประจำ	1 (2.6)	9 (23.1)	18 (46.2)	11 (28.2)	39 (100.0)
รวม	41 (10.3)	49 (12.3)	108 (27.0)	202 (50.5)	400 (100.0)

Chi-Square = 18.625 Sig.= 0.005 Err.33.3%

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีสุขภาพในช่วง 2 – 3 ปีที่ผ่านมาถึงปัจจุบัน แข็งแรงพอใช้ เคยไปหาหมอบางครั้ง รองลงมา แข็งแรงดีมาก ไม่เคยไปหาหมอเพื่อรักษาเลย โดยผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงพอใช้และผู้มีสุขภาพแข็งแรงดีมาก ส่วนใหญ่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ร้านโครงการหลวง คิดเป็นร้อยละ 51.9 และ 62.5 ตามลำดับ ส่วนผู้บริโภคที่มีสุขภาพไม่แข็งแรงเท่าที่ควร/เจ็บป่วยเป็นประจำ ส่วนใหญ่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยที่ซูเปอร์มาร์เก็ตบ่อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.2

จากการทดสอบไคสแควร์ (Chi - Square Test) พบว่า มีค่าไคสแควร์ (Chi - Square) ที่คำนวณได้เท่ากับ 18.625 โดยมีระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.000 แต่เนื่องจากค่า Err. นั้นมีค่าเท่ากับ 33.3 เพราะฉะนั้นสุขภาพของผู้บริโภคกับแหล่งที่เลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด จึงไม่สามารถหาความสัมพันธ์จากการทดสอบไคสแควร์ได้

ดังนั้น สรุปได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลและไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยด้านต่าง ๆ ของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ณ ระดับนัยสำคัญ 5% เป็นดังตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 สรุปปัจจัยที่มีผลและปัจจัยที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ณ ระดับนัยสำคัญ 5%

พฤติกรรมของผู้บริโภค	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม	ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรม
1. การทราบถึง “นโยบายอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย”	ระดับการศึกษา สุขภาพของผู้บริโภค	อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน
2. ความถี่ในการใช้พืชอาหารปลอดภัยประกอบอาหาร	สุขภาพของผู้บริโภค	ระดับการศึกษา
3. จำนวนเงินที่ใช้จ่ายในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อครั้ง	อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน สุขภาพของผู้บริโภค	อาชีพ
4. ความถี่ในการซื้อพืชอาหารปลอดภัยต่อเดือน (ทุกแหล่งจำหน่าย)	รายได้ต่อเดือน สุขภาพของผู้บริโภค	อายุ ระดับการศึกษา รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน
5. แหล่งที่ซื้อพืชอาหารปลอดภัยบ่อยที่สุด	อายุ ระดับการศึกษา	รายจ่ายในการบริโภคพืชอาหารต่อเดือน

ที่มา : จากการสำรวจ

4.4 ปัจจัยด้านส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4.44 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการเลือกซื้อของผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (Product)	ระดับความสำคัญ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1.1 สด สะอาด น่ารับประทาน	148 (37.0)	207 (51.8)	45 (11.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.25	มาก
1.2 ความหลากหลายของพืช อาหารปลอดภัย	16 (4.0)	12 (3.0)	255 (63.8)	89 (22.3)	28 (7.0)	400 (100.0)	3.45	ปาน กลาง
1.3 มีประโยชน์ต่อสุขภาพ	153 (38.3)	208 (52.0)	39 (9.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.36	มาก
1.4 บรรจุภัณฑ์ใช้วัสดุ ธรรมชาติ	128 (32.0)	154 (38.5)	93 (23.3)	25 (6.3)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.04	มาก
1.5 มั่นใจในคุณภาพว่า "ปลอดภัย"	223 (55.8)	160 (40.0)	17 (4.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.52	มาก ที่สุด
1.6 ผ่านการรับรอง มาตรฐาน "พืชอาหารเชียงใหม่ ปลอดภัย"	127 (31.8)	166 (41.5)	100 (25.0)	7 (1.8)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.15	มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน = 4.13 (มาก)								

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.44 แสดงผลการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อบริการด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.13 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ลำดับหนึ่ง คือ มั่นใจในคุณภาพว่า “ปลอดภัย” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ลำดับสอง คือ มีประโยชน์ต่อสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ลำดับสาม คือ สด สะอาด นำรับประทาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ลำดับสี่ คือ ผ่านการรับรองมาตรฐาน “พืชอาหารปลอดภัย” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ลำดับห้าคือ บรรจุกันท์ใช้วัสดุธรรมชาติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และลำดับหก คือ ความหลากหลายของพืชอาหารปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45

ตารางที่ 4.45 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านราคาที่มีผลต่อการเลือกซื้อของผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านราคา (Price)	ระดับความสำคัญ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
2.1 ราคาเหมาะสม กับคุณภาพ	216 (54.0)	144 (36.0)	35 (8.8)	5 (1.3)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.53	มาก
2.2 ติดป้ายแสดงราคา	36 (9.0)	42 (10.5)	206 (55.5)	90 (22.5)	26 (6.5)	400 (100.0)	3.47	ปาน กลาง
2.3 คู้มค่ากับปริมาณ	122 (30.5)	196 (49.0)	81 (20.3)	1 (0.3)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.18	มาก
2.4 สามารถต่อรองราคา กันได้	120 (30.0)	153 (38.3)	102 (25.5)	24 (6.0)	1 (0.3)	400 (100.0)	3.98	มาก
2.5 มีหลายระดับราคา ให้เลือก	144 (36.0)	152 (38.0)	82 (20.5)	22 (5.5)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.02	มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน = 4.04 (มาก)								

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.45 แสดงผลการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อยังปัจจัยด้านราคาโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ลำดับหนึ่ง คือ ราคาเหมาะสมกับคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ลำดับสอง คือ คู้มค่ากับปริมาณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ลำดับสาม คือ มีหลาย

ระดับราคาให้เลือก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ลำดับสี่ คือ สามารถต่อรองราคากันได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ลำดับห้า คือ ดัดป้ายแสดงราคา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47

ตารางที่ 4.46 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีผลต่อการเลือกซื้อของผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	ระดับความสำคัญ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
3.1 สังเกตเห็นแหล่งจำหน่ายได้ง่าย	60 (15.0)	117 (29.3)	203 (50.8)	20 (5.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	3.54	มาก
3.2 สะดวกในการเดินทาง	148 (37.0)	165 (41.3)	69 (17.3)	14 (3.5)	4 (1.0)	400 (100.0)	4.09	มาก
3.3 โกลีที่พัก ที่ทำงาน	231 (57.8)	103 (25.8)	66 (16.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.42	มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน = 4.02 (มาก)								

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.46 แสดงผลการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อยังปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่ายโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ลำดับหนึ่งคือ โกลีที่พัก ที่ทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ลำดับสอง คือ สะดวกในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และลำดับที่สาม คือ สังเกตเห็นแหล่งจำหน่ายได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54

ตารางที่ 4.47 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อของผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion)	ระดับความสำคัญ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4.1 มีการประชาสัมพันธ์โดยสื่อต่างๆ	75 (18.8)	95 (23.8)	181 (45.3)	37 (9.3)	12 (3.0)	400 (100.0)	3.47	ปานกลาง
4.2 มีเกษตรกรเครือข่ายพืชอาหารปลอดภัยมาจำหน่ายโดยตรง	132 (33.0)	173 (43.3)	80 (20.0)	15 (3.8)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.05	มาก
4.3 การบอกกล่าวแบบปากต่อปาก	72 (18.0)	211 (52.8)	89 (22.3)	21 (5.3)	7 (1.8)	400 (100.0)	3.80	มาก
4.4 มีการลด แลก แจก แถม	29 (7.3)	79 (19.8)	185 (46.3)	83 (20.8)	24 (6.0)	400 (100.0)	3.01	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยคะแนน = 3.58 (มาก)								

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.47 แสดงผลการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อยปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ลำดับหนึ่ง คือ เกษตรกรเครือข่ายพืชอาหารปลอดภัยมาจำหน่ายผลผลิตโดยตรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ลำดับสอง คือ การบอกกล่าวแบบปากต่อปาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง คือ ลำดับสาม มีการประชาสัมพันธ์โดยสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และลำดับสุดท้าย คือ มีการลด แลก แจก แถม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01

ตารางที่ 4.48 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากรที่มีผลต่อการเลือกซื้อของผู้บริโภคพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือบุคลากร (People)	ระดับความสำคัญ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
5.1 ผู้จำหน่ายอัญช้ายเป็น กันเอง	165 (41.3)	133 (33.3)	90 (22.5)	12 (3.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.12	มาก
5.2 ผู้จำหน่ายสามารถ แนะนำผลิตภัณฑ์ได้ เมื่อ สงสัย	123 (30.8)	185 (46.3)	92 (23.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.08	มาก
5.3 ผู้จำหน่ายมีการแต่ง กายสะอาดเรียบร้อย	129 (32.3)	189 (47.3)	82 (20.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.11	มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน = 4.10 (มาก)								

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.48 แสดงผลการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากรที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อยังปัจจัยด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุดได้แก่ ลำดับหนึ่ง คือ ผู้จำหน่ายมีอัญช้ายเป็นกันเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ลำดับสอง คือ ผู้จำหน่ายมีการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และลำดับสามคือ ผู้จำหน่ายสามารถแนะนำผลิตภัณฑ์ได้เมื่อสงสัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08

ตารางที่ 4.49 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพที่มีผลต่อการเลือกซื้อของผู้บริโภคที่ซื้ออาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านการสร้าง และนำเสนอลักษณะ ทางกายภาพ (Physical)	ระดับความสำคัญ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
6.1 บริเวณสถานที่จัด จำหน่ายสะอาด	187 (46.8)	137 (34.3)	63 (15.8)	10 (2.5)	3 (0.8)	400 (100.0)	4.25	มาก
6.2 มีบรรยากาศตลาดนัด แบบเกษตรกร	37 (9.3)	31 (7.8)	232 (58.0)	73 (18.3)	27 (6.8)	400 (100.0)	2.94	ปาน กลาง
6.3 การวางสินค้ามี ระเบียบ หางของได้ง่าย	73 (18.3)	281 (70.3)	43 (10.8)	3 (0.8)	0 (0.0)	400 (100.0)	4.05	มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน = 3.74 (มาก)								

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.49 แสดงผลการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อปัจจัยการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ได้แก่ ลำดับหนึ่ง คือ บริเวณสถานที่จัดจำหน่ายสะอาด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ลำดับสอง คือ การวางสินค้ามีระเบียบหางของได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ได้แก่ ลำดับสาม บรรยากาศตลาดนัดแบบเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94

ตารางที่ 4.50 แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการที่มีผลต่อการเลือกซื้อของผู้บริโภคที่ซื้ออาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยด้านกระบวนการ ให้บริการ (Process)	ระดับความสำคัญ					รวม จำนวน (ร้อยละ)	ค่า เฉลี่ย	แปล ผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
7.1 ระยะเวลาการจัด จำหน่าย	124 (31.0)	155 (38.8)	105 (26.3)	11 (2.8)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.96	มาก
7.2 จำนวนวันในการจัด จำหน่าย	89 (22.3)	221 (55.3)	63 (15.8)	15 (3.8)	12 (3.0)	400 (100.0)	3.89	มาก
ค่าเฉลี่ยคะแนน = 3.93 (มาก)								

ที่มา : จากการสำรวจ

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4.50 แสดงผลการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 โดยปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ได้แก่ ลำดับหนึ่ง คือ ระยะเวลาการจัดจำหน่ายมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และ ลำดับสองคือ จำนวนวันในการจัดจำหน่ายต่อสัปดาห์มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89

ตารางที่ 4.51 ภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อ พืชอาหารปลอดภัย	ความคิดเห็น		อันดับ
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	
1) ผลิตภัณฑ์ (Product)	4.13	มาก	1
2) ราคา (Price)	4.04	มาก	3
3) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	4.02	มาก	4
4) การส่งเสริมการตลาด (Promotion)	3.58	มาก	7
5) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากร (People)	4.11	มาก	2
6) การสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Present and physical)	3.74	มาก	6
7) กระบวนการให้บริการ (Process)	3.93	มาก	5

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.51 พบว่า แสดงภาพรวมปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อันดับหนึ่ง คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 อันดับสอง คือ ปัจจัยด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 อันดับสาม คือ ปัจจัยด้านราคา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 อันดับสี่ คือ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 อันดับห้า คือ ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 อันดับหก คือ ปัจจัยด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และลำดับเจ็ด คือ ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมทุกปัจจัยมีผลต่อการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยของผู้บริโภคในระดับมาก

4.5 ความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่

ตารางที่ 4.52 แสดงลำดับความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหาร ปลอดภัย

ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)	คะแนนรวม	ลำดับ
1.1 สด สะอาด นำรับประทาน	512	2
1.2 ความหลากหลายของพืชอาหารปลอดภัย	148	6
1.3 มีประโยชน์ต่อสุขภาพ	504	3
1.4 บรรจุภัณฑ์ใช้วัสดุธรรมชาติ	156	5
1.5 มั่นใจในคุณภาพว่า "ปลอดภัย"	708	1
1.6 ผ่านการรับรองมาตรฐาน "พืชอาหารเชียงใหม่ ปลอดภัย"	332	4

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.52 แสดงผลความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย ในด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ มั่นใจในคุณภาพว่า "ปลอดภัย" โดยมีคะแนนรวม 708 คะแนน ลำดับที่สอง คือ สด สะอาด นำรับประทาน โดยมีคะแนนรวม 512 คะแนน ลำดับสาม คือ มีประโยชน์ต่อสุขภาพ โดยมีคะแนนรวม 504 คะแนน ลำดับสี่ คือ ผ่านการ รับรองมาตรฐาน "พืชอาหารปลอดภัย" โดยมีคะแนนรวม 332 คะแนนลำดับห้า คือ บรรจุภัณฑ์ ใช้วัสดุธรรมชาติ โดยมีคะแนนรวม 156 คะแนน และลำดับหก คือ ความหลากหลายของพืชอาหาร ปลอดภัย โดยมีคะแนนรวม 148 คะแนน

ตารางที่ 4.53 แสดงลำดับความพึงพอใจด้านราคาของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย

ด้านราคา (Price)	คะแนนรวม	ลำดับ
2.1 ราคาเหมาะสมกับคุณภาพ	816	1
2.2 ติดป้ายแสดงราคา	232	5
2.3 คู่มีค่ากับปริมาณ	796	2
2.4 สามารถต่อรองราคากันได้	276	4
2.5 มีหลายระดับราคาให้เลือก	284	3

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.53 แสดงผลความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย ในด้านราคา พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ราคาเหมาะสมกับคุณภาพ โดยมีคะแนนรวม 816 คะแนน ลำดับสอง คือ คุ่มค่ากับปริมาณ โดยมีคะแนนรวม 796 คะแนน ลำดับสาม คือ มีหลายระดับราคาให้เลือก โดยมีคะแนนรวม 284 คะแนน ลำดับสี่ คือ สามารถต่อรองราคากันได้ โดยมีคะแนนรวม 276 คะแนน และลำดับห้า คือ คิดป้ายแสดงราคา โดยมีคะแนนรวม 232 คะแนน

ตารางที่ 4.54 แสดงลำดับความพึงพอใจด้านช่องทางการจัดจำหน่ายของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	คะแนนรวม	ลำดับ
3.1 สังเกตเห็นแหล่งจำหน่ายได้ง่าย	680	3
3.2 สะดวกในการเดินทาง	880	1
3.3 โกลัที่พิก ที่ทำงาน	844	2

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.54 แสดงผลความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย ในด้านช่องทางการจัดจำหน่าย พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ มีความสะดวกในการเดินทาง โดยมีคะแนนรวม 880 คะแนน ลำดับสอง คือ โกลัที่พิก ที่ทำงาน โดยมีคะแนนรวม 844 คะแนน และลำดับสาม คือ สังเกตเห็นแหล่งจำหน่ายได้ง่าย โดยมีคะแนนรวม 680 คะแนน

ตารางที่ 4.55 แสดงลำดับความพึงพอใจด้านการส่งเสริมการตลาดของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย

ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion)	คะแนนรวม	ลำดับ
4.1 มีการประชาสัมพันธ์โดยสื่อต่าง ๆ	484	3
4.2 เกษตรกรเครือข่ายพืชอาหารปลอดภัยมาจำหน่ายผลผลิตโดยตรง	892	1
4.3 การบอกกล่าวแบบปากต่อปาก	784	2
4.4 มีการลด แลก แจก แถม	240	4

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.55 แสดงผลความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย ในด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อการมีเกษตรกรเครือข่ายพืชอาหารเชียงใหม่ปลอดภัยมาจำหน่ายผลผลิตโดยตรง โดยมีคะแนนรวม 892 คะแนน ลำดับสอง

คือ มีการบอกกล่าวแบบปากต่อปาก โดยมีคะแนนรวม 784 คะแนน ลำดับสาม คือ มีการประชาสัมพันธ์โดยสื่อต่าง ๆ โดยมีคะแนนรวม 484 คะแนน และลำดับสี่ คือ มีการลด แลก แจก แถม โดยมีคะแนนรวม 240 คะแนน

ตารางที่ 4.56 แสดงลำดับความพึงพอใจด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากรของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย

ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากร (People)	คะแนนรวม	ลำดับ
5.1 ผู้จำหน่ายออร์แกนิกเป็นกันเอง	908	1
5.2 ผู้จำหน่ายสามารถแนะนำผลิตภัณฑ์ได้เมื่อสงสัย	868	2
5.3 ผู้จำหน่ายมีการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย	624	3

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.56 แสดงผลความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยในด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากร พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ผู้จำหน่ายออร์แกนิกเป็นกันเอง โดยมีคะแนนรวม 908 คะแนน ลำดับสอง คือ ผู้จำหน่ายสามารถแนะนำผลิตภัณฑ์ได้เมื่อสงสัย โดยมีคะแนนรวม 868 คะแนน และลำดับสาม คือ ผู้จำหน่ายมีการแต่งกายสะอาดเรียบร้อย โดยมีคะแนนรวม 624 คะแนน

ตารางที่ 4.57 แสดงลำดับความพึงพอใจด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย

ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical)	คะแนนรวม	ลำดับ
6.1 บริเวณสถานที่จัดจำหน่ายสะอาด	932	1
6.2 มีบรรยากาศตลาดนัดแบบเกษตรกร	900	2
6.3 การวางสินค้ามีระเบียบหาของได้ง่าย	568	3

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.57 แสดงผลความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยในด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ บริเวณสถานที่จัดจำหน่ายสะอาด โดยมีคะแนนรวม 932 คะแนน ลำดับที่สอง คือ มีบรรยากาศตลาดนัดเกษตรกร โดยมีคะแนนรวม 900 คะแนน และลำดับสาม คือ การวางสินค้ามีระเบียบหาของได้ง่าย โดยมีคะแนนรวม 568 คะแนน ดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.58 แสดงลำดับความพึงพอใจด้านกระบวนการให้บริการของผู้บริโภคในการเลือกซื้ออาหารปลอดภัย

ด้านกระบวนการให้บริการ(Process)	คะแนนรวม	ลำดับ
7.1 ระยะเวลาการจัดจำหน่าย	1,128	1
7.2 จำนวนวันในการจัดจำหน่ายต่อสัปดาห์	872	2

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.58 แสดงผลความพึงพอใจของผู้บริโภคในการเลือกซื้ออาหารปลอดภัยในด้านการให้บริการ พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ระยะเวลาการจัดจำหน่าย โดยมีคะแนนรวม 1,128 คะแนน และลำดับสอง คือ จำนวนวันในการจัดจำหน่ายต่อสัปดาห์ โดยมีคะแนนรวม 872 คะแนน

ตารางที่ 4.59 แสดงลำดับความพึงพอใจโดยภาพรวมของผู้บริโภคในการเลือกซื้ออาหารปลอดภัย

ภาพรวมความพึงพอใจ	คะแนนรวม	ลำดับ
1. ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)	724	1
2. ด้านราคา (Price)	592	2
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)	192	6
4. ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion)	240	5
5. ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากร (People)	284	3
6. ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ (Physical)	108	7
7. ด้านกระบวนการให้บริการ (Process)	256	4

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.59 แสดงลำดับความพึงพอใจโดยรวมทุกด้านของผู้บริโภคในการเลือกซื้ออาหารปลอดภัย พบว่า ผู้บริโภคมีความพึงพอใจด้านผลิตภัณฑ์มากที่สุด โดยมีคะแนนรวม 724 คะแนน ลำดับที่สอง คือ ด้านราคา โดยมีคะแนนรวม 592 คะแนน ลำดับสาม คือ ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือบุคลากร โดยมีคะแนนรวม 284 คะแนน ลำดับสี่ คือ ด้านกระบวนการให้บริการ โดยมีคะแนนรวม 256 คะแนน ลำดับห้า คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยมีคะแนนรวม 240 คะแนน ลำดับหก คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย โดยมีคะแนนรวม 192 คะแนน และลำดับเจ็ด คือ ด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ โดยมีคะแนนรวม 108 คะแนน

ข้อเสนอแนะของผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัย

ผลการศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคในการเลือกซื้อพืชอาหารปลอดภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้คำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้บริโภคสามารถแสดงความคิดเห็นได้ในส่วนของข้อเสนอแนะนั้น พบว่า

ด้านผลิตภัณฑ์ ความหลากหลายของพืชอาหารปลอดภัยยังมีน้อย ผู้บริโภคเห็นว่า ผู้ผลิตในเครือข่ายควรเพิ่มความหลากหลายของพืชอาหารในการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้น ตลาดนัดบางแห่งไม่มีผักชนิดที่ผู้บริโภคต้องการ ควรเพิ่มความชนิดของพืชอาหารปลอดภัยให้หลากหลายมากขึ้น (จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.6)

ด้านราคา ควรแสดงราคาจำหน่ายให้ชัดเจน บางครั้งหยิบให้แม่ค้าชั่งแล้วราคาสูงกว่าปกติมาก บางคนบอกว่าต่อรองราคาไม่ค่อยได้ ราคาผักบางอย่างแพงกว่าท้องตลาด ในขณะที่บางอย่างก็ถูกกว่าตลาด (จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.6)

ด้านการส่งเสริมการตลาด ควรมีการประชาสัมพันธ์ว่ามีแหล่งจำหน่ายที่ไหนบ้าง วัน เวลาไหนบ้าง (จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.2)

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ควรเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายตามสถานที่ราชการ โดยเฉพาะศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่ (จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.5)

ด้านกระบวนการให้บริการ ควรมีจัดจำหน่ายทุกวัน ควรเพิ่มจำนวนวันจำหน่ายต่อสัปดาห์ให้มากขึ้น (จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2)